

9. Preventivní potírání zločinnosti

14. prosince 1937 byl vyhlášen zákon o preventivním potírání zločinnosti – namířený proti tzv. asociálům. Zavedl preventivní policejní vazbu pro osoby, které ohrožovaly společnost „asociálním chováním“ nebo by se v budoucnu mohly dopustit trestného činu.

Pojem „asociál“ měl v nacistické terminologii poměrně široký význam – umožňoval stíhat i řádně se žijící osoby, pokud se např. krátkodobě vzdálily ze svého bydliště – třeba na návštěvu za příbuznými.

10. „Cikáni“ v transportech „asociálů“

Některí „cikáni“ byli z Německa odvázeni v rámci transportů tzv. asociálů:

do KT Dachau, Sachsenhausen (od r. 1936), KT Buchenwald (od r. 1937), KT Mauthausen (od r. 1938), KT Ravensbrück (od r. 1939), KT Osvětim I (od r. 1940).

11. Potírání cikánského zlořádu

Proticikánské zákonné normy z let 1933–1937 obsahovaly jen náznaky skutečného rasového cíle, proti „cikánské rase“ dosud otevřeně namířeny nebyly. Přelom nastal v roce 1938.

8. prosince 1938 bylo vyhlášeno nařízení o potírání cikánského zlořádu. Poprvé zcela nepokrytě stanovilo pronásledování „cikánů“ z důvodu rasy. Od 1. března 1939 muselo být „cikánské obyvatelstvo“ již striktně vyloučeno z německého národa. Začala etapa otevřeně rasové proticikánské politiky.

Erna Lauenburgerová na policejním snímku z roku 1939, který byl pořízen při soupisu „cikánů“. Erna byla zovozvážena v Osvětimi, stala se příteľkou literární postavy z oblíbené knihy pro děti Ede a Unku.

Koňující národ. Nová cesta v boji s cikánskou pohromou. Údinek z nacistického deníku NS Reichspiegel z 21. 2. 1939, kde se mimo jiné píše:

O všem na každý, kdo jako „kočovník“ vede „cikánský život“, je také cikán. První cikáni jsou svedlytými rasou, s naší druhově nepřítulnou. ...Ve svém výnosu z 8. prosince 1938 vydal říšský vůdce SS a šéf německé policie na Říšském ministerstvu vnitřní všeobecné směrnicе ke komplexnímu potírání cikánů na celém území Velkoněmecké říše... Chce, a tedy začíná i kolena věci, cikánskou otázku vyřešit z podstaty této rasy. ...Cikáni jako svedlytá rasa jsou pro národ a stát akutním nebezpečím. Pro úspěšný boj s nimi je důležitá je nejdříve dobře poznat a následně stanovit správný a účinný postup. K takovému poznání tohoto problému se objevovaly v dějinných odvětvích, teprve výnos o potírání cikánského zlořádu vydaný v prosinci 1938 určuje směr, kterým se bude nyní řešení cikánské otázky vyvíjet v celé říši. Zásadní naplnění zákonů na ochranu rasy a zákona o zamezení dědičné choroby polonovstva, stejně jako metodické nasazení všech prostředků organizace bezpečnostní policie zajišťuje úspěch zahájeného komplexního boje proti cizím tělesům v německém národě...

V březnu 1939 Romové a Sintiové obdrželi speciální rasové identifikací karty (Rassenausweise). Jejich dosavadní německé doklady jim byly odňaty.

12. Zákaz kočování

17. října 1939 byl „cikánům“ s okamžitou platností zakázán volný pohyb. Pokračovalo jejich soustřeďování v místních internačních táborech. Zde měli vyčkat na odsun do „Generálního gouvernementu“ – do jihovýchodní části okupovaného Polska.

13. Deportace do Polska

K deportacím více než 2 500 „cikánů“ na východ – do Polska – došlo během roku 1940, ale v jeho závěru se od nich zase upustilo. Hledalo se jednodušší a levnější řešení „cikánské otázky“. Bylo nalezeno koncem roku 1942.

Před deportací Romů a Sintů z Německa do Polska, Kolín nad Rýnem, 1940

